

dieren wat afgevlogen raken. Daarom werden van de verschillende vindplaatsen van steeds enkele dieren genitaalpreparaten gemaakt. Bij de beoordeling van preparaat 1042 (Mora de Rubielos, Prov. Teruel, Spanje, 30.VI.1977) viel een eigenaardige chitinestructuur op ter hoogte van het eerste achterlijfssegment, die bij nadere beoordeling een vrijwel volledig ontwikkelde rups bleek te zijn van het eerste larvestadium. Uit het genitaalpreparaat bleek dat het hier een vrouwtje betrof van de soort *M. lunaedactyla* (Haworth).

Over de biologie van de soort geeft Tutt (1906) een goede beschrijving. Samengevat schrijft hij: Ovum — Kort na het leggen is het ei groenachtig geel van kleur, later geelgroen. Voordat het ei uitkomt is de kleur geel met erin een zwartbruine vlek, veroorzaakt door het zich ontwikkelende embryo. Als de rups is uitgekomen blijft een kleurloze schaal over, zodat de kleur door de rups werd veroorzaakt. Het eistadium duurt ongeveer twaalf dagen.

Bovenstaande beschrijving toont aan dat de ontwikkeling van de rups in dit vrouwtje een abnormaal gebeuren is, mogelijk veroorzaakt door het achterblijven van het ei in de eileider. De juiste positie in het lichaam is in het preparaat niet meer te beoordelen. Over de oorzaak van deze toevalsebvinging kan men slechts gissen.

Een beschrijving van het verschijnsel vivipariteit in de vlinderwereld vindt men niet vaak. Toll (1962) vermeldt het bij drie soorten uit het genus *Coleophora*.

Gaarne wil ik de heer B. J. Lempke bedanken voor zijn kritiek bij de voorbereiding van dit artikel.

#### LITERATUUR

- Seebold, Th., 1898. Beiträge zur Kenntnis der Microlepidopterenfauna Spaniens und Portugals. — *D. ent. Z. Iris* 11: 291-322.
- Toll, S., 1962. Materialien zur Kenntnis der paläarktischen Arten der Familie Coleophoridae (Lepidoptera). — *Acta zool. crac.* 8: 577-720, 133 Tafeln.
- Tutt, J. W. 1906. *A Natural History of the British Lepidoptera* 5: 390-391. Swan Sonnenschein & Co., London.
- Zerny, H., 1927. Die Lepidopterenfauna von Albarracin in Aragonien. — *Eos* 3: 299-488, Pl. 9-10.

Dongjumerweg 13, 8811 HA Ried.

---

DICHRORAMPHA SYLVICOLANA HEINEMANN, 1863 (PSEUDOALPESTRANA (DANILEVSKY, 1948)) (LEP., TORTRICIDAE). In *Ent. Ber., Amst.* 37: 134 (1977) vermeldde G. R. Langohr *D. pseudoalpestrana* als nieuw voor de fauna van Nederland. Onder een serie exemplaren van het genus uit de collectie van het Instituut voor Taxonomische Zoölogie te Amsterdam, die we hem naar aanleiding van deze publicatie toestuurden, trof hij tot zijn verrassing twee exemplaren aan, die hij met enige twijfel ook tot deze soort meende te moeten rekenen. Dr. A. Diakonoff bevestigde later de determinatie. Het betreft een ♂ van Arnhem, 6.VI.1873, door Van Medenbach de Rooy gevangen, en een ♀ van Denekamp, 22.VII.1906, afkomstig uit de collectie van P. J. Schuijt. Zoals wel vaker gebeurt bleek de soort dus al jaren lang onbekend tussen het Nederlandse materiaal te zitten. Maar *Dichrorampha* behoort dan ook niet tot de makkelijkste geslachten.

Wat de soortnaam betreft, zowel de Engelse naamlijst (G. S. Kloet & D. S. Hincks, 1972, A checklist of British insects, 2nd ed., part 2, Lepidoptera) als de Deense (O. Karlsholt & E. Schmidt Nielsen, 1976, Systematisk Fortegnelse over Danmarks sommerfugle, p. 43) geven *pseudoalpestrana* als synoniem van *sylvicolana*. — B. J. Lempke.